

[Boligministeren]

1983, har jeg følt, at der er behov for mindre justeringer; bl.a. indføres der klageadgang til byfornyelsesnævnene over byfornyelsesarbejder på ejendomme, der skal rådes over, og vedrørende gennemførelsesprojekter.

I perioden, indtil saneringsloven ophæves med udgangen af 1984, skal den gælde sideløbende med byfornyelsesloven. Jeg mener derfor, at der er behov for, at saneringsloven på en række punkter tilpasses byfornyelseslovens regler.

I øvrigt henviser jeg til bemærkningerne til lovforslagene.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Adgang til at fastsætte nærmere regler om forbigående og varig kontanthjælp).

(Lovforslag nr. L 118).

Baggrunden for lovforslaget er den uklarehed, der er opstået i forbindelse med nogle klagesager om hjælp til unge, der ikke hidtil har haft selvstændige indtægter. Der er tradition for, at socialministeriet har ydet en omfattende vejledningsvirksomhed over for de sociale myndigheder dels i form af cirkulærer m.v., dels ved besvarelse af talrige telefoniske og skriftlige henvendelser vedrørende nærmere afgrænsede problemer.

Disse vejledende retningslinjer er erfaringsmæssigt blevet efterlevet af socialforvaltningerne i kraft af deres argumentationsværdi.

Da der i sommeren 1982 viste sig behov for at vejlede socialforvaltningerne om udmåling af kontanthjælp til unge, der ikke hidtil har haft selvstændige indtægter, udsendte socialministeriet den 2. juli 1982 en cirkulæreskrivelse med retningslinjer herfor.

I overensstemmelse med disse vejledende retningslinjer fra socialministeriet har socialforvaltningerne afpasset hjælpen efter niveauet for stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte. Den sociale ankestyrelse har imidlertid i enkelte tilfælde tilbagesendt sagerne med anmodning om at omberegne hjælpen.

Bistandslovens kontanthjælpsregler giver ikke socialministeren mulighed for at fastsætte bindende regler om den nærmere anvendelse af lovens regler, hvilket kan være uhenigtsmæssigt, når der er tale om uklarehed

med hensyn til mere principielle problemer. Regeringen har navnlig fundet det uholdbart, at en socialforvaltning, der har administreret efter vejledende retningslinjer fra centralt hold, efterfølgende bliver underkendt i ankesystemet.

Til imødegåelse heraf foreslås det derfor, at socialministeren bemyndiges til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler om bistandslovens anvendelse på områder, hvor der i praksis er forekommet vanskeligheder med fortolkningen af reglerne.

I det omfang en sådan bemyndigelse udnyttes, vil regler fastsat i medfør heraf være umiddelbart bindende for de sociale myndigheder og borgerne. Der kan her henvises til administrationsdepartementets redegørelse om styringssystemet på kontanthjælpsområdet, hvori der bl.a. gives udtryk for behovet for en klar markering af, hvorvidt anvisninger fra centralt socialt hold er bindende eller ej.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om tingets hurtige og velvillige behandling af lovforslaget.

Steen Folke (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på venstresocialisternes og socialistisk folkepartis vegne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen om rederiet Trignons brud på FNs våbenembargo mod Sydafrika.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til forsvarsministeren, udenrigsministeren, miljøministeren og ministeren for Grønland [om de »dansk-amerikanske forsvarsområder« i Grønland].

Af Steen Folke (VS) og Pelle Voigt (SF).

(Forespørgslen anmeldt 20/1 83).

Anden næstformand (Mette Madsen):

[Anden næstformand]

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til finansministeren og boligministeren [om beskæftigelsen inden for bygge- og anlægsområdet].

Af Knud Damgaard (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 20/1 83).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministrene:

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg skal meddele, at det under nr. 6 opførte spørgsmål (spørgsmål nr. S 534), der er stillet af Lykketoft (S) til ministeren for skatter og afgifter, efter ønske fra spørgeren udgår til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 522

1) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne for ekspedition af telegrammer, således at et telegram i fremtiden bliver et hurtigt og effektivt kommunikationsmiddel, som de fleste mennesker forventer det?«

Skriftlig begrundelse

Som reglerne er i dag, er der ingen garanti for, at et telegram er et hurtigere kommunikationsmiddel end et brev. Hvis det sendes efter telegrafstationernes lukketid, bliver telegrammet ikke ekspederet før dagen efter. I nogle tilfælde bliver et telegram meddelt telefonisk og senere udsendt i sin fulde ordlyd dagen efter.

Denne ekspeditionsform er selvfølgelig utilfredsstillende, når man også tager i betragtning, at et telegram i en nødsituation måske er den eneste kommunikationsmulighed.

Tove Lindbo Larsen (S):

De fleste mennesker har den opfattelse, at et telegram er et hurtigt og effektivt kommunikationsmiddel. Det er måske lidt af en myte, når man ser på, hvordan dette kommunikationsmiddel fungerer.

Som reglerne er i dag, er der ingen garanti for, at et telegram er et hurtigere kommunikationsmiddel end et brev. Hvis det sendes efter telegrafstationernes lukketid, bliver telegrammet ikke ekspederet før dagen efter. I nogle tilfælde bliver et telegram meddelt telefonisk og senere udsendt i sin fulde ordlyd dagen efter.

Jeg mener, der kunne være grund til at se nærmere på de eksisterende regler og måske også på den måde, man orienterer om reglerne på, men det kan vi måske vende tilbage til i diskussionen. Derfor mit spørgsmål til ministeren.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Med tak for spørgsmålet vil jeg generelt svare, at jeg føler, den begrundelse, fru Tove Lindbo Larsen giver, ikke er korrekt. Der indleveres ikke telegrammer, uden at der gøres opmærksom på, hvis der er lukket på adressestationen, altså modtagerstationens kontor, ved fremkomst af telegrammet. Når der indleveres et telegram – og det sker jo tit – på et tidspunkt indtil en halv time før der vil være lukket på adressestationens ekspedition, får indlevereren af telegrammet uanset indleveringsformen under alle omstændigheder besked om, hvordan det forholder sig med udbringningen, og indlevereren får valget mellem en række muligheder: enten udtelefonering eller udtelexering eller udsendelse af melding, en udbringningsform, der går ud på, at en lokal vognmand udbringer besked til adressaten om, at der er ankommet et telegram, og at modtageren anmodes om at ringe til telegrafstationen for at få telegrammet læst op; når man ikke giver vognmanden besked om, hvad telegrammet indeholder, er det klart, fordi der skal være hemmelighed